

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy negyedévre . . . . . 1 forint Félévre . . . . . 2 forint Megjelen minden vasárnap reggel.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG: és KIADÓHIVATAL Csongrád, magtár-utca 41. hová az előfizetési- és hirdetési díjak, valamint a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.</p>	<p>HIRDETÉSEKET és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
---	--	--

Választások után.

(G. E.) Végre tehát tul estünk az oly nagy port vert jegyzői és birói állás betöltésén. Közönségünk nagy része alig érdeklődött, ezen felette nagy fontosságú actus iránt, holott ez, ugye lehet utolsó nyilvánulása a népjogok legszebbikének, a választási szabadságnak.

A biró megválasztásával városunk minden polgára meglehet elégedve, mert a megválasztottnak a községi életben már régebben is kifejtett tevékeny működése, fényes alapul szolgál a jövőre nézve is nyugodtan elmondhatjuk, hogy a birói páleza képviselőtestületünk s a választó közönség helyes és tapintatos gondolkozása folytán, erőlyes kézbe lett téve.

A másodjegyzői állás betöltésének helyes vagy nem helyességéről ma még nem szólhatunk, de meg kell róvnunk képviselőinknek azon részét, mely városunk közkományzatára kiható ezen sarkalatos fontossággal biró actussal szemben is képes volt oly közönyösségre, hogy távol tartotta magát a szavazástól.

A megválasztott jegyző ellen nekünk alapjában kifogásunk nincsen, aminthogy mellette sem ra-

jongunk valami erősen. Működését nem ismerjük, de a magán életben tanusított eddigi magatartásában s bizalmat keltő modorában s jellemének tisztaságában elég garantiát látunk arra nézve, hogy nagy felelősséggel biró, terhes állásában ugy fog eljárni, a mint azt a város közérdeke megkívánja s nem fogja eltéveszteni szem elől egy pillanatra sem azon feltételeket s követelményeket, melyeket a közszolgálat érdekei megkövetelnek s a tisztesség s becsület törvényei előszabnak.

F. hó 28-ának dél előtt 10 órájára volt kitűzve a birói, két tanácsbeli állás, a másodjegyzői állás betöltésének határideje. A jelzett nap reggelén gyér mozgásban volt a város s a gyülekezet nem valami nagy csoportot képezett a városház udvarán. — Pontban 10 órakor dr. Cicatricis főszolgabíró üdvözölte az egybegyűlteket s a választó gyűlést megnyitottnak nyilvánítván, felhívja a népet a biró választására.

Az általa jelöltek közül a nép Herke Ferenczet egyhangulag megválasztja, a hiányzó tanácsosokkal együtt, a kik az esküt nyomban le is teszik.

Ezután következett a jelen voltak figyelmét mélyen lekötő látszó másodjegyző választás, itt már a nép informálva lett arról, hogy csakis a képviselőknak van joga szavazni.

Konstatáltatott, hogy a törvény értelmében a pályázati hirdetés a lapokban megtehető, valamint, hogy a választásra minden képviselő meghívott.

A pályázatra benyújtott három kérvény, melyek mindegyike a szükséges qualificatióval birók, képesített jegyzők által adattak be. És pedig pályáztak: Holezer Adolf ügyvédjelölt, Keviczky Sándor és Kuesera Ferencz városi hivatalnokok, helybeli lakosok.

Ezek közül törvényadta jogánál fogva az elnökölő főszolgabíró első helyen Holezer Adolfot, második helyen Keviczky Sándort és harmadik helyen Kuesera Ferenczet jelölte.

A kijelöléssel Keviczky S. mellett általános és hosszantartó éljenzés hangzott el, a zaj lecsillapuitával a tanácssterembe vonultak.

Elnökölő főszolgabíró a törvényre hivatkozva, felhívta a választókat, hogyha szavazást kívánnak, tiz választó ebbeli kívánalmát jelentse, illetve adja be, ami megis történt

T A R C Z A.

Az én fülemilém.

Néhány év óta hallgatom már bizonyos „valaki“ ingadozó lépteinek tompa zaját és rikácsoló énekét — ugy éjféli tájban — ablakom alatt.

Ezen ritka szerencsében hetenkint rendszeren háromszor részesülök

Az andalító tonusokban egy olyan valaki zengi az élet örömeit, kit közönségesen „lump“-nak neveznek a rossz nyelvek.

Holdvilágos éjjel ki-ki nézek, hogy külsőjében is gyönyörködjem az én fülemilémnek.

Sok viszontagságon kellett átmenni a szegénynek, míg e ruhába bujt, melyet az idő vasfoga annyira megviselt, hogy az sem mondaná meg, minő szövetből készült, aki összeállította valaha.

De így jár minden az ég alatt!

Az én dalmokom körül-belül 40 éves. Arcza halvány, szemei, melyek valaha a jólét örömeitől fénylettek, most mélyen beestek s a szesz hatása elhomályosította azokat. Az orr még mindig hegyes ugyan, de

a rajta levő pir elárulja birtokosa kedvence foglalkozását.

Teljes két év telt el, míg valami biztos adatot szerezhettem az én fülemilém multjából, kinek hangja olyan gyakran megszólal:

*Kalapom, kalapom csurgóra,
Sört innék, bort innék, ha volna.*

Konrádné asszony egy reggel az egész házat tüvé tette, de az elefánt csontba foglalt távcsövet csak nem lelte sehoh.

Sándorka is szorgalmasan hozzálátott a kereséshez s komoly, szigorú arczzal vont kérdőre minden cselédet. A távcső csak nem került meg.

Sándorka a csinos kis Katiczára gyanakodott. Nem vihette el más a távcsövet, mint ő.

A szülők is azon édes meggyőződésben voltak, hogy Katicza a házi tolvaj.

Abban pedig több mint biztosak voltak, hogy az ő egyetlen Sándorkájuk — ki mindkettőjüknek közös lelke volt — teljesen ártatlan.

Bizony az „egyetlen“ Sándorka kedvenc volt. Hogyne! Hisz tiz évi boldog együttlét, tiz évi sóvárgás, várakozás gyümölese volt ő.

A boldog szülék selyemben, bársonyban hordták az egyetlent; borban fürösztötték s éjjel-nappal örködtek felette.

Sándorka gyorsan nőtt; hisz más dolga nem is volt. A tanulással nem kintózták. Még az kellene! Megerőltetni magát! A bizonyítványok mégis a legjobbak voltak. Magának is sokszor szemé-szája elállt a sok kitünő láttára.

Hisz Sándorka előtt titok volt az, hogy a földiratból egy néhány száz „cuba“ meg „havanna“ hozta a kitünőt.

A feől sem volt tudomása, hogy helyette egy-egy őz felelget az állattanból s hogy a francia tanár ur a viláért sem haragudott meg azért, ha Sándorka helyett egy jól hizott süldő (melyet természetesen Konrád urék menesztettek felelni, kiálltja az udvaron, hogy „oui“, „oui.“

De hát mit „geniroz“ ilyesmi egy nagyvárosi háziurat? Mért ne képeztehetné ki ő ily módon egyetlen fiacskáját?

Konrád ur — az egykori szappanfőző — azon édes reményben ringatta magát, hogy ily módon is kiviszi ő azt, hogy az ő fiacskája „doktorrá“ legyen. De ezt sem azért teszi, mintha valaha rászorulna csupán a titulus végett.

és megkezdődött a névszerinti szavazás, mely előre láthatólag, csakugyan Holeczer győzelmével végződött, amennyiben Holeczernek 25, Keviczkynek 16 szavazat jutott.

Ennek folytán Holeczer megválasztott másod jegyzőnek jelentetett ki, a mit szavazói éljenzéssel vettek tudomásul.

A megválasztott jegyzőt elnök a szokásos eskü letételére kéri, ami megis történt.

Az eskü letétel után Holeczer Adolf igen szép szavakban köszönte meg úgy a választási elnöknek, valamint a választóknak a bizalmát s ígérte, hogy minden törekvésével városunk felvirágozására fog működni.

Felhívta elnök a képviselőket, hogy a jegyzőkönyv aláírására néhányan maradjanak vissza. A jegyzőkönyv pár percz múlva készen volt s annak aláírását több képviselő igazolta.

Jelenleg pedig még nem vagyunk azon helyzetben hogy az előzményekről elfogulatlanul bírálatot mondhatnánk, erről jövőre bővebben és alaposabban írhatunk.

Az oltóvesszőkről.

(Folytatás.)

Magától értődik, hogy előbb az egyes fajták külön összeköttetnek s jelfácskával elláttatnak.

Ha nincs fánk, melyről oltóvesszőket szedhetnénk, az idegen helyről való megrendelést idejekorán kell megtenni. A ki későn, tavasz kinyíltával rendel meg oltóvesszőt, mihelyt megkapta azokat, azonnal oltsa el, mert különben az ő hibája, ha munkáját siker nem fogja követni.

Általános szabály, hogy az oltóvesszőkben a nedvkeringésnek nem szabad megindulni, mert az oltás csak ez esetben lesz sikeres, miután a nedvszegény oltóvessző (feltéve, hogy még élet van benne)

mohón fogja magába szívni a vadfa tápnedveit, azért mihelyt észrevesszük, hogy az oltóvesszők legfelső szemei dnzzadni kezdenek, azonnal el kell őket oltani. A paraszt ember azt gondolja, hogy a duzzadt szemű oltóvesszők jobban fogannak s ha aztán oltásai közül ötven százalék kimarad, mindenféle okot kitalál, — csak az nem jut eszébe, hogy az oltás nem sikerültének a már felig kifakadt oltóvessző volt az oka.

Megjegyzendő, hogy az oltásnál a vesszőnek mindig csak 2—2 szemme! ellátott részét kell használni, az oltóvesszőt tehát hosszúságához képest 2, 3, 4 vagy több részre is fel lehet darabolni s ahhoz képest több alanyt beoltani. Nem szabad tehát, mint az a köznépnél szokásban van, az egész oltóvesszőt betenni az alanyba, mert ez esetben a tápanyag a sok szemben, illetve a szemekből kijövő hajtásokban igen megoszlik s egyik sem fog szép, nagy hajtást növeszteni. Szokásban van az oltóvesszőt, az u. n. ággyűrűvel levágni s azt megfaragva betenni az alanyba, állítván, hogy az ággyűrű az alanyval jobban összeforr, de ez téves nézet, mert az éves hajtás fiatalabb lévén, összeforrása sokkal biztosabb, feltéve, hogy az kellően ki van érve és egészséges.

Ha az oltóvesszők megfagyva érkeznak, a csomagot fagymentes helyre kell tenni s nem szabad kibontani, míg teljesen fel nem enged, ha pedig megfounyadva és megánczosodva érkezik meg, a vágási lapot megújítjuk, azaz egy darabkát levágunk s a vesszőket a földbe beássuk, vagy pedig 24 órára vízbeállítjuk.

A keszthelyi, kassai, debreczeni és kolozsmonostori felsőbb gazdasági tanintézetek, valamint a tarczali vinczellérképezde bárkinek díjmentesen adnak oltóvesszőket, a megrendelést csupán a szállítási és csomagolási költség terheli, e miatt az illető intézetek igazgatóságaihoz kell fordulni.

M. K.

(Vége.)

Ujdonságok.

Csongrád, május 3.

— Május hónap. A hónapok legszebbike a mindenki, de különösen a betegesek által annyira óhajtott „május“ megérkezett, csak olyan ne legyen mint az elmúlt április, megnyílik vele a zöldbeni mulatságok évadja is. Ez idén az első mulatságot ma, folyó

ló 3-án a „betegsegélyző egyesület“ tartja. Első fellépése ez alakuló együletnek. Ohajtjuk, hogy a mulatság a betegsegélyző-egyesület egészségére üssön ki!

— A kereskedelmügyi m. kir. miniszter 21363. szám alatt a posta és távirdata hivatalok által magánfeleknek adható felvilágosítások tárgyában a következő rendeletet adta ki. Tapasztaltam, hogy hirlap szerkesztőségek, pénzintézetek, egyletek, ügynökök, kereskedők és más magán felek, a posta és távirdata hivataloktól bizonyos egyének hitelképességére vonatkozó vagy statisztikai és egyéb adatok közlését kéri: Minthogy a posta és távirdata hivatalok magán feleknek, csakis a posta és távirdata kezelési szabályokra, illetve a magát igazoló magán fel saját küldeményére nézve adhatnak felvilágosításokat; figyelmeztetem a közönséget, hogy a posta és távirdata hivatalokhoz kizárólag az imént megjelölt ügyekben forduljon felvilágosításért, mert egyéb tárgy megkeresésekre a posta hivatalok választ nem adhat. ak. Budapesten, 1891 április hó 14-én Baross. s. k

„Röndnek muszály lenni,“ azt mondja a rendőri káté. Ha már zöldágra vergődött nálunk a szervezett rendőrség eszméje s ezen eszme megtestesülve látható is, kénytelenitve érezzük magunkat némely ügyeket a t. rendőrbiztos ur figyelmébe ajánlani. Bizonyosan láthatott már mindenki olyan néger arczzsinü menyecskeket (20-tól 60 évig) karjaikon vékás kosarakkal egyes házak ajtaján nagy titokban besurrani. — Alázatos arczzsal állit a konyhaajtó elébe, elmondja mondókáját, lefesti magát mindenféle nyomorultnak, betegnek, így azután megszánják s adnak neki valamit. De ha megelégedne véle? Nem, hanem rimánkodik, kér és ha kérése nem teljesül, dünynyögva, ocsmányul káromkodva távozik. — Ez hagyján. Hanem hány eset történt már, hogy a szülők nem voltak odahaza s ez a kaczer olajszü menyecske beköti valamivel a gyermek szemét, behatol a szobába s ami értékeset talál benn, a vékásba rejti. A hazaérkező szülő azt sem tudja: „Ki volt itt, ki járt itt, kinek a kéznyoma maradt itt.“ Jó volna már egyszer kimondani: „hogy tilos a koldulás.“ — És nem tenne rosszat a t. rendőrbiztos ur, ha eme párisi csócseléket visszaszorítaná odújába az által, hogy néhányat tetten csipne, megbüntetteté. Kérünk egy kis rendőri felügyeletet.

— Főhívás a fővárosi és a vidék összes füszerkereskedőihöz! A v. sárnap

Azonban Sándorka — a szülék nem csekély bámulatára — már a szekundások között ragyogott, midőn a 14 évet elérte.

Es ezen rövid „diákélet“ egynehány sz zást temetett el. A havi zsebpénz kijárt ugyan, de azonkívül a gondos anya mindig adott néhány forintocská kiségitőt amugy titokban, hogy az apa meg ne tudja.

Konrád ur pedig a mamát játszotta ki, — hogy Sándorka valahogy szükségét ne lásson.

Igy lett azután a bevétel rendes és rendkívül; a kiadások mindig csak az utóbbi.

Sándorka szorgalmas is volt a kocsi-kázásban, megjelent pontosan a színházban is, nem mulasztotta el a tánczókat sem.

Ha talán deficit mutatkozot: egy titkos látogatás tétellett a papa vagy a mama asztalfiókjába s rendben volt minden.

E titkos látogatások következménye volt, hogy Sándorka javaslata folytán majd az egyik, majd a másik cseléd kapta meg a „laufpast.“

A távcsovet sem vihette el seni más szokta Sándorka hangsúlyozni — mint Katicza.

A kis szobacziacus előtt — kinek rög-tön felmondtak — nem volt titok, miért bocsájtják el őt.

Egy alkalommal a lépcsőn találkozik az ifju uracska Katiczával s csupa legényes tempóból átkarolja ezt. Katicza viszonzta az ölelést, de oly gyöngédtelenül, hogy Sándorka fejjel ment lefelé a lépcsőkön. Ennek az egynehány kék folt s egy-egy domborodás a homlokon, természetes következménye volt.

A kedvencz ez egyszer nem futott panaszra, de a foltok égbe kiáltottak boszszuért.

Május közepe táján lehetett. A szülék nyugtalanul várták a kedvencz gyermeket. A tanulóársak már mind haza jöttek... besötétedett... elmúlt tiz... tizenkét óra, az egyetlen még sem jött.

Félelem és kétségbeesés szállta meg a szerencsétlen szülőket. Az apa élénk képzelőtehetsége rettentő képeket rajzolt maga elé. Láta, mint gázolják el a lovak az ő egyetlenét, látta, mint robog át rajta a vonat... látta az ő véres holt tetemét.

Konrádné asszony pedig látta, hogyan lökik Sándorkát a fiuk a folyóba...

s éppen ebben a pillanatban összecsaptak feje fölött a hullások

Ezen pillanatban megnyílik az ajtó s belép, illetőleg betántorog a kedves kis Sándorka.

Az örömkialtás egy időben hangzott el a szülők ajakáról s az anya holtak vélt gyermekét átölelve, csókokkal halmozta el. A csókolásnál azonban észrevette, hogy az egyetlen leheletébe egy kis likőr-féle illat is vegyült

Lefektették a pamlagra.

— Hol voltál kedves gyermekem? — kérdé az anya örömtől reszkető hangon.

— De mindenre kérlek, beszélj egyetlenem.

— Előadás után egynehányan sétálui mentünk a sétaterre, hol elájultam s teljes óráig feküdtem eszméletlenül.

— Az isten szerelmére! — jajveszkelék a szülők.

A szappanfőzőné drámai hángon á la Volter, a szappanfőző tragikusan á la Salvini.

Az egyetlen, folytatá:

(Folyt. köv.)

kaszünetre vonatkozó, várva várt törvényhez kiadott rendelettervezet, a fűszerkereskedőket a törvény jótételei alól kizárja és így összes pályatársaink között csakis mimaradunk továbbra is rabjai üzletünknek. Ezt örvényes uton lehetőleg megakadályoznunk, önmagunk és családunk iránt tartozó szent kötelességünk! Velünk érző kartársainkat tehát tisztelettel meghívjuk a f. é. május hó 10-én tartandó országos értekezletre, melynek célja, küldöttség által, a kereskedelmi miniszer öngyermétségéhez beadandó kérvény útján, a vasárnapi munkaszünetnek reánk fűszerkereskedőkre való kiterjesztését is kieszközölni. Vidéki kartársainkat főkérjük, hogy mindenütt erre vonatkozó mozgalmat indítva, kebelükben 2-3 képviselőt küldjenek az értekezletre de azokat még e hó 7-ig az alulírt bizottságnál bejelenteni sziveskedjenek, fővárosi kartársainkat pedig minél számosabb megjelenésre kérjük föl, hogy akaratunk egyöntetűsége számban is kitüntette, a sikerhez való kilátást növelje. Iroda: VI. kerület, Uj-utca 9. Kereskedő ifjak öngyerméző egyesülete.

— 1891-ik évi május hó 6., 7. és 8-án Budapesten a vidagó termében tartandó magyar gazdatiszti Congressus napirendje. Május hó 5-én este 8 órakor ösmerkedési estély a Vidagó éttermében. Május 6-án délelőtt 10 órakor gyűlés. Tárgyak: Elnöki megnyitó. A gazdatisztek erkölcsi és anyagi érdekeinek biztosítása. Délben 1 órakor társas ebéd a Vidagó éttermében. Délután 3 órakor kirándulás a lókiállítás megtekintésére a városligetbe. Május 7-én délelőtt 9 órakor gyűlés. Tárgyak: A gazdatisztek nyugdíjintézetének felállítására. A tisztai száztól-rendszer előnyei a birtok jövedelmezése szempontjából. Ebéd tetszés szerint bárhol. Délután 3 órakor kirándulás a löversenyre. Május 8-án délelőtt 9 órakor gyűlés. Tárgyak: Az elhelyezés szabályozása. Beadott indítványok és határozati ja aslatok tárgyalása. Ebéd tetszés szerint bárhol. Délután 4 órakor a gyűlés esetleges folytatása és befejezése. Este 8 órakor bucsu-estély a Vidagó éttermében.

— Egy gyermek gyilkos anyja. Ápril hó 26-án a mentettréti komp révésze a vízben egy uszó kisednek holtestét fogta ki. A gyermek körül belül 4-órás lehetett s anyja születése után azonnal vízbe dobta. A szülő kiléte eddigelé felderíthető nem volt.

— B. Polgár Gyula nemzetközi jellemkomikus Ápril hó 30-án a népkort arénában igen sikerült színi előadást rendezett. Lehet hogy az értelmesebb osztály nem volt elkészülve oly művelzetre, melyben szerencsések voltunk mi jelen voltak részesei, de tény az, hogy intelligenciánk nagy része meg nem jelent. — B. Polgár Gyulának mind járt fellépte alkalmával meg kellett győződnie arról, hogy habár kevés is, de hálás közönséggel vsn dolga. — A közönség ki nem fogott elejétől végig a tetszés nyilvánulásokból; a tapsnak pedig vége hossza nem volt. A gyors egymás után következő különböző saját arczjáték, az utánzóhatlan mozdulatok, a beszédmodor különböző népek eleme és nyelvezete mindenkor kifogástalan összhangban oly mdglepő hatást idéztek elő, mely egy emberben bármily gyakorlat után is öszpontosulva bámulatra ragadja a hallgatót. S ezért méltán elmondhatjuk, hogy B. Polgár Gyula imitátor, a maga nemében páratlan s utólérhetlen. A hallgató közönség egyik bámulatból a másikba esik, s az előadás oly egy tökéletes egész lesz, hogy nem képes egyik alakítást a másiktól megkülönböztetni, azok mind oly egészek, domborúak, szabatosak s tökéletesek és semmi kívánni valót nem hagynak hátra. A Füredi fele „Képeddel alszom el“ című dalt 8 féle utánzatban, 8 szerző „sajátos-jellem hang és mozdulatai szerint; a képző táncos egy asztalos, az uri szabó, a nyugalmazott katona és egy bpesti svihák mozdulatai, ellemzése s tánczait — bámulatra méltóan adta elő s a bpesti svihákban bemutatott táncza is oly ügyes s a tett nagy ugrások oly hanyavetien sickesek, hogy alig hihetné az ember, mikép egy 40 év körüli egyéntől telhetnek ki. Kossuth, Napoleon stb. nagy alakok utánzatai teljesen s megszólalásig élethűen vannak bemutatva úgy, hogy a néző azon nagyokat életben képzeli bennük láthatni.

— Az iparos ifjúság jótékonyezélu tánczvigalma, melyet a „munkás betegsegélyző-egylet“ felszegélyezésére rendez. ma tartatik a népkertben. — A derék ifjúság mindent elkövet arra nézve, hogy vendégeinek élvezetes estét nyujthasson. Táncos fiatal emberekben nem lesz hiány. Éjféli szünet alatt a rendezőség értékes tombolatárgyakat sorsol ki.

— Tyútelvajok. Jusztin Pál tanyájáról a napokban Jusztin János, Lektinczi Lajos és ifj. Lektinczi Ferencz több szárnyasokat ellopott, a lopott baromfiakat nem is hosszú kutatás után Berényi Mihály és Pintér Mária tanyáján megtalálták.

— Az olvasókör alakítása iránt megindult mozgalom mind nagyobb hullámokat ver. A kibocsátott aláírási iver már majd nem mind betelnek. Mint halljuk a jövő vasárnap már az előértekezlet megtartatik s ez alkalomból az alapszabályok kidolgozására egy bizottság fog kiküldetni.

— Hivatalos zárlat feloldás. A csongrád-felgyői s erzsébeti uradalmi marha állományra száj és körömfájás miatt elrendelt zárlat mult hét folyamán feloldatott. A keresztülhajtás mindkét uradalmi birtokon szabad.

— Az ibolya illatra. A temető, mely mindegyikünk nyugovó helye leszen s hol csak élet buban nyilatkozik, ime néha örömet is ad.

Nyílik az ibolya, a tulipán fészlőfelben van s a közönség felkeresi őket.

Én is kimentem ibolyát szagolni s a mint egy sirdomb felé közeledek, eme szavak hatolnak füleimbe:

„Olyan vagy, mint esz az ibolya.“

Az ibolya, a tavasz hirnöke, szép kis virágocska kíváncsivá lettem megnézni, milyen lehet az, ki az ibolyához hasonló.

Rettenetes! egy néger ivadék zengette szerelmét nemzete Évjáának.

— Melyik lapra fizeszünk elő? Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az „Egyetértés“, mely a mult január hó 1-én lépett fennállásának 25-ik évébe. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseink gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az Egyetértést népszerűvé.

Szerkesztve úgy van ez az óriási terjedelmű lap, hogy egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgáljon. Mert az Egyetértésben napként megtalálja a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányt a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb írónktól divattudósítást Párisból stb. stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az Egyetértésnek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az Egyetértésnek oly dalokra terjedő politikai és közgazdasági része, mellyel megbízhatóság, komolyság és jólétszültség tekintetben utólérhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Különösen kiemelendők tartjuk itt, min egyik legfőbb érdemét az Egyetértésnek, hogy a események ösmertetése körül soha semminemű tekintetek által sem hagyta magát befolyásoltatni, hanem mint teljesen független lap áll minden pártérdeknek, s csak az igazságot szolgálja. Az ersz gyűlési tárgyalásokról hozott s az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű tudósításainak is mindenkor a spárttekinetekben felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közeliismerést, mely abban nyilvánul hogy az Egyetértés olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az Egyetértés gazdasági rovata elismert rég tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdáközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többi idegen nyelvű lapra, mert az Egyetértés kereskedelmi s tőzsdéi tudósításainak bőségével a többi lap már föl sem veszik a versenyt. A kereskedő az iparos s a mezőgazda két évtized óta már, hogy az Egyetértésben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az Egyetértés a társadalom eme legnépesebb rétegeiben ma már nélkülözhetetlenné vált mint a hazai kereskedelmi-, ipari- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vörérlapja. Üzleti dolgokban az Egyetértés a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokon s a felmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bö tudósításokon kívül végre csak az Egyetértés 3 speciális rovatát említhetjük meg, melyek országos hírre tett szert. Ezek: az Irodalom a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolna.

Szóval a ki olvasni valót keres, és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, ilzessen elő az Egyetértésre. Előfizetési ára egy hóra 1 ft 80 kr., 1/4 évre 5 ft, egész évre 20 ft.

Rég óhajtott tőzsdéi reform.

Kornfeld Zsigmond, a magyar általános hitelbank igazgatójának bevalasztása a tőzsdetanácsba, alkalmasint új korszakot fog jelenteni a budapesti ári- és értéktőzsd-

de történetében. A tőzsdé tagjai valóságos lelkesedéssel fogadták a hírt, hogy Kornfeld hajlandó a tőzsdetanácsosi állást elfogadni és lelkesedésüknek az által adtak kifejezést, hogy a kik részt vettek a szavazásban, kivétel nélkül Kornfeldre adták szavazataikat.

Hir szerint Kornfeld nem tekinti egyszerű méltóságának a tőzsdetanácsosi állást, mert a midőn elhatározta azt elfogadni, egyszersmind számot vetett azzal, hogy új állásában mi lesz felelősége. Határozottan állítják, hogy Kornfeld kész programmal foglalta el helyét a tőzsdetanácsban és el van határozva azt minden erélyével végrehajtani.

A mi az árutőzsdét illeti, a kötések felmondásánál bizonyos abuzus kapott lábra, mely igen hátrányosan hat és a melynek megszüntetésére különösen termelői körökben már régóta törekszenek. — Eddig azonban minden ily törekvés hajótörést szenvedett meggyökeredzett formalitásokon. Kornfeld azonban e tekintetben újítást akar proponálni, mely a gabnakötések tekintetében lehetőleg alkalmazkodni fog a berlini tőzsdé jogszokásaihoz, de különös tekintettel a magyar viszonyokra.

Nem kevésbé fontos a tervezett reform az értéktőzsdén, hol az eddigi modalitások a határidei liquidációnál alapos módosítás alá fognak esni. Eddig ugyanis a rendezést bizonyos számú ügynök végezte, kik azért bizonyos százaléktételt kaptak. Habár az illető ügynökök lojalitása és becsületérzéke legkevésbé sem vonható kétségbe, — a módus iránt mégis hosszabb idő óta bizonyos aggodalmak nyilvánultak, sőt a magyar általános hitelbank az arrangement e módját elejétől kifogásolta és rengesen miudig saját, speciális rendszerét alkalmazta.

Ennek következtében az a nézet van elterjedve, hogy Kornfeld belépése által a tőzsdetanácsba, az arrangement eddigi módja is meg fog változni. Nem tartják ugyan valószínűnek, hogy az eddigi kizárólag az általános hitelbank által gyakorolt módzat általánosságban elfogadtassék, de mindenesetre messzeterjedő átalakításokat várnak.

Azt hiszik, hogy a bécsi minta szerinti a budapesti piaczon is giró és pénztári egylet fog felállittatni, melyre az arrangement-al összefüggő minden feladat fog ruháztatni.

*) A legnagyobb készséggel adunk helyet ezen Kornfeld Zsigmond a magyar ált. hitelbank igazgatójának és a magyar tud. akadémia nemzetg. és statisztikai osztálya tagjának érdemeit méltató közleménynek, melyet a „Magyar Föld“ című új napi lap bocsájtott rendelkezésünkre.

CSARNOK.

Egy sirdomb az aransziget alatt

Novella.

Blázsik Mihálytól.

— Folytatás. —

III.

1848. márczius 15-én kiűtött hazánkban a forradalom, alkotmányt kapott a nemzet, de a szerencsétlen szabadságharc kimenetele után ismét elvesztette azt, ekkor divatba jött nálunk a katonafordó as, most meg azt fundálták ki az após és a vő, hogy a szegény Bozsik Sándort elfogadják katonának.

De egy felhevült pillanatában az öröm-

apa elárulta czélját s Mariska eleve tudósíthatta Sándort s ez az elfogatás elől titkon a régi aranyzigetre menekült s onnan járt be sötét éjjel apja malmában örölgetni.

Keresték sokáig, de hiában.

Végre a daczó atya elhatározta, hogy erővel adja férjhez leányát, beiratta a papnál, kihirdette őket s készült a lakodalomra.

A menyasszony karsu termetére győn örü fehér atlasz, felselyem ruhát csináltatott, meg volt minden, csak az nem, ki a menyasszonyi ruhát felvegye. — Az aya s leánya csak örökké sirtak.

És mégis. . . . .

A szomorú menyasszony mintegy megnyugodni látszék, nem sirt tovább, beleegyezett mindenbe s esketési napul 1850. május 20-dika tüzetett ki.

Ezt megelőző napon este magára ölté menyasszonyi ruháját, feltűzte a gyöngyvirág koszorút s kiindult a Tiszára, picziny lábai bokáig merültek az iszapban, de mégis leküzde a nehézséget s e legközelebbi csolnakhoz érve, evezőt ragadott s bevezet a Borszik Sándor malmába, ki őt epedve várta, mert elhatározta, hogy megszöknek s majd fellelik boldogságukat másutt.

Mikor Mariska a kapun kiindult, tőle tiz-tizenkét lépésre egy alak állott s midőn ő elindult, az is követte őt.

Ha végig tekintünk eme nyomorult alakon, bizonyára felismerjük benne a gyáva s lelkiismeretlen, erőszakolt vőlegényt, Jenovai Sándort.

Midőn a leánya a malomba bement, ő is egy csolnakhoz lépett s nesz nélkül a malomhoz evezett s fülét a deszkákhoz szoritva, hallotta az igaz szeretők édes örömet az ajtóhoz érve látta őket egymás karjaiba.

Ekkor fel ébredt benne a bosszu s pokoli tervet forralt agyában s fogait csikorgatva ejté ki eme szavakat:

„Ha az enyim nem lettél, ne légy a másé sem.“

Reájuk zárta a menekülőkre az ajtót s egy furdonséccsal számtalan lyukat ejtett a malom tárhájában, lefeszített egy már korhadó deszkát s a víz hatalmas sugárban hatott be, ekkor felgyújtá a tetőt: így víz és tűz közé szoritá őket; a dühöngő szélvész még elősegíté tervét.

A malom rohamosan sülyedt, a benlők segélykiáltásait elkapdosta a szél; míg

végre alámerült az egész, megszünt a zaj, megszünt az égés, csak a víz bugyborékolása jelzette, hol vannak ők közös sirjukban örökre, mélyen eltemetve.

A bosszu tehát egészen sikerült, de a lelkiismeret furdalása nem maradt fételesen harmad napra egy holttestet fogtak a halászok s felismerték benne Jenovai Sándort, ő is odajutott tehát, hol mások siralmas gödrét megásta.

A boldogtalan anyát, néhány év sirba temette. . . . .

A hatvanas években koldus rongyokban burkolva, egy 75—80 éves agg czamogott végig Csongrád utcáján, tekintete valakit keresett, villogot s midőn valaki nevét kiejté, úgy elfutott, hogy napokig nem látták, azt mondták a pletyka nyelzek, hogy meg van örülve.

1887-ben egy elhagyott sirdombot ronsolt széjjel a temető csőze s kérdeztem ki nyugszik itt, rámutat a már földre dől keresztre s ezt találtam reá írva:

„Itt nyugszik egy szerencsétlen apa Nemes Mészáros Antal élt 78 évet, meghalt 1864-ben. Emelte a rokoni kegyelet.“

Igy osztá a nevezis büntetését a nagy ravágyás miatt:

A fővény lassankint befödé az elsülyedt malmot, a hü szeretők sirját s mintegy 4 év múlva zátony emelkedett a sülyedés felett, mely évről-évre magasabb, terjedelmesebb lett.

Egy rärepuült madárka ülteté az első fát s így nőtt nagygyá, egy egész terjedelmes szigettá s emelkedett egy hatalmas sirdombombbá, mely az alvókat örökké elfedi szemekink elől.

Amint az új sziget nőtt, úgy fogyott a másik a régibb; a Tisza megváltoztatta medrét, kiapadt s lett az új sziget a régi nevének örökösse.

Nem gondolja a vidám szedrező, mulató fiatalság, hogy egy békésen nyugovó s szerető pár halála folytán támadt e sziget s azok sirhantján tapos, vigad, pajzánkodik, kik a földet övéknek mondhatják.

Vége.

Vasuti menetrend.

A vonat indul Csongrádról: délelőtt	9 00.
érkezik Kun-Kis-Szállásra	9 52
Félegyházára	10 29.
indul Szeged felé	11 27.
Szegedre érke.	12 57.
indul Budapest felé	12 07.

Budapestre érke	2 19
Csongrádról indul délut.	2 15.
érkezik Kun-Kis-Szállásra	3 01.
Félegyházára	3 36.
indul Szeged felé gyorsv.	4 01.
Szegedre érke.	5 4 .
indul Szegedre helyi szem. v.	4 4 .
Szegedre érke.	6 37
indul Budapestről d. u.	12 10.
érkezik Félegyházára	4 42.
indul Budapestről gy. v. d. u.	1 40.
érkezik Félegyházára	4 —.
indul Csongrád felé d. u.	4 55.
K.-Kis-Szállásra érke.	5 53.
Csongrádra	6 18.
indul Szegedről d. u.	3 —.
Félegyházára érke.	4 33.
indul Csongrád felé	4 55.
Csongrádra érke.	6 18.
indul Budapest felé	43.4
Budapestre érke.	8 30.
A vonat indul Budapestről reg.	7 45.
Félegyházára érke.	11 22.
indul Csongrád felé	12 13.
K.-Kis-Szállásra érke.	12 48.
Csongrádra érke.	1 31.
indul Szegedről	11 01.
Félegyházára érke.	2 — 1.
Csongrádra ind.	12 15.
Csongrádra érke.	1 31.

Gőzhajózási menetrend.

I.	
A gőzhajó indul Csongrádról Szegedre:	
„ „ Szedán	} reggel 4 óraker
„ „ Pénteken	
„ „ Vasár: ap	
Csongrádról Szolnokra:	
„ „ Kedden	} reggel 4 óraker
„ „ Csütörtökön	
„ „ Szombaton	
II.	
A gőzhajó indul Szegedről Szolnokra:	
„ „ Hétfő	} d. u. 3 óraker
„ „ Szerda	
„ „ Pénteken	
Ezek Csongrádra érkeznek 9—10 óra közt.	
III.	
A Gőzhajó indul Szolnokról Szegedre:	
„ „ Kedden	} d. u. 3 óraker
„ „ Csütörtökön	
„ „ Szombaton	
Ezek Csongrádra érkeznek 9—10 órak özt.	

Felelős szerkesztő: SZILBER JÁNOS.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS;“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő és gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi és tözsdei tudósításának bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két három regényt közül egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr, negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. M u t a t v á n y s z á m o t a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Előfizethetni Csongrádon a „Tiszavidék“ kiadóhivatalában.

Bármily borus időben is a legjobb sikerrel eszközölünk FÖLVÉTELEKET a következő jutányos áron

3 darab vizit kép 1 frt, 3 darab kabinet kép 2 frt, 3 darab boduárd kép 4 frt.

Képeink pontos és jó kiviteléért felelősséget vállalunk,

TISZTELETTTEL:

SZILBER JÁNOS és TÁRSA fényképészek.